kaasas. Üks nende seast oli minewa kewadil säält läbi metsa sõitnud, ja et temale midagist õnnetust ei olnud juhtunud, ei kartnud n'ad ka nüüd ühtegi, waid kõik kahekssa noortmeest naersiwad linnakirjutaja ja kõrtsimehe maanitsuste üle ning tähendasiwad, et neil olla suur rutt, ja mis mõrtsukate üle ütelda, arwasiwad, et need pidada enam nende, kui nemad mõrtsukate eest hirmu tundma. Pea jätsiwad n'ad Jumalaga ja läksiwad teele, üle lubja mägede ja metsarikka mägestikude. Limase maa pääl ja kõrge männa metsa wahel waewalikku edasijõudmist, lühendas mõne rõõmsa salmi laul.

Kui wastu õhtut männade warjud ikka pimedamaks läksiwad, nägiwad n'ad ühe orulõhustikku jõudes üht üksikut kõrtsi eneste ees, kelle kõrwast wäike oja wulisedes laenid alla weeretas.

Kõrtsirahwas waatasiwad terawa pilkega reisijate pääle; koer, keda üks reisijatest ligi oli wõtnud, ei tahtnud ega tahtnud üle läwe sisse astuda, waid jooksis saba lipitsedes ja hädalist häält tehes ukse ees edasi tagasi, kuni kõrtsmik teda nende sõnadega: „Teite wäike koer kardab wist meite suurt koera, kes temale ometi midagist ei tee," käe pääle wõttis ja tuppa wiis. Seda nähes lõiwad ka noored mehed kartlikuks; n'ad oliwad kaunis wait, kuni õhtusõõki toodi, ja selle järele sigarisuitsetamine ja õllejoomine hakkas, mis läbi endine kartus jälle wähenes,

Kesk tuba seisis üks jäme puusammas, mis põrandast laeni ulatas ja n'agu toeks nähti olewat. Sellesama ümber tegi nüüd tüdruk noorte meestele puhkamise asemid õlgest nenda et pääpadjad, mis puutoolide pääle pandud saiwad, sammast wastu oliwad. Noored mehed imestlesiwad seesuguse aseme üle ja küsisiwad selle põhjuse järele; tüdruk aga wastas naljatades, et see sündida seepärast, et noorsande käed ja jalud hästi kaugel üheteisest ära olla, et mitte riidu ei läheksiwad. Noored mehed naersiwad ja ei pärinud enam midagi.

N'ad oliwad sandi tee pärast kaunis wäsinud. Kui seepärast kõrtsis, kus pääle nende